

Zamyslenia na týždeň po 14. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 3. septembra 2018

Piesne: ES č. 334, 553

Text: 5M 15, 1 – 11

„1Na konci každého siedmeho roka odpúšťaj dlžoby. 2Spôsob odpustenia bude: Každý veriteľ nech odpustí, čo požičal svojmu blížnemu; nech to nevymáha na svojom blížnom ani na svojom bratovi, lebo bolo vyhlásené Hospodinovo odpustenie dlžôb. 3Na cudzincovi to smieš vymáhať, avšak svojmu bratovi odpust', čo máš uňho. 4Len aby nebolo u teba chudobného! - lebo Hospodin, tvoj Boh, ťa plne požehná v krajine, ktorú ti dá zabrat' ako dedičné vlastníctvo, 5ale len ak bedlivo budeš počúvať hlas Hospodina, svojho Boha, a snažne plniť každý príkaz, ktorý ti dnes dávam. 6Lebo Hospodin, tvoj Boh, ťa požehná, ako ti sľúbil, a ty budeš požičiavať mnohým národom, ale ty sám si nebudeš požičiavať; budeš vládnuť nad mnohými národmi, ale nad tebou nebude panovať nijaký. 7Ak by bol niekto spomedzi tvojich bratov chudobný v niektorom z tvojich miest v tvojej krajine, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, nezatvrdzuj svoje srdce a nezavieraj ruku pred svojim chudobným bratom, 8ale štedro mu o tvor svoju ruku a požičaj mu nadostač toho, v čom má nedostatok! 9Dbaj, aby v tvojom srdci nevznikla podlá myšlienka a aby si si nepomyslel, že sa blíži siedmy rok, rok odpustenia dlžôb! aby si nehľadel bez milosrdenstva na svojho chudobného brata a nedal by si mu nič, ten by volal proti tebe k Hospodinovi a na tebe by ostal hriech. 10Ochotne mu daj, a nech nepadne zle tvojmu srdcu, keď mu dáš, lebo pre toto ti bude žehnať Hospodin, tvoj Boh, pri každom tvojom diele a pri každom tvojom počínaní. 11Keďže nebudete bez chudobných v krajine, preto ti prikazujem: Ochotne otváraj svoju ruku svojmu bratovi, biednemu i chudobnému v krajine!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Začíname nový školský rok. Nevieme, čo nás v ňom čaká, ale môžeme predpokladať, že v nasledujúcom období budeme musieť aj odpúšťať. A to je asi najt'ažšie, čo od nás Pán Boh požaduje. Vyvolený národ poznal rok milosti, milosrdenstva, počas ktorého boli na slobodu prepúšťaní zajatci a väzni a odpúšťané dlžoby. Dlho im to nevydržalo, pretože prichádzali o nemalé peniaze. Odpúšťať podľa nás totiž vždy znamená strácať. Keby to od nás Ježiš požadoval tak raz či dvakrát, ale On hovorí, že odpúšťať treba stále. Ak sa pozrieme na svoje možnosti, treba povedať, že k tomu potrebujeme božskú silu a trpezlivosť. Napriek tomu, že nás odpúšťanie veľa stojí, je s ním spojené zasľúbenie. Odpúšťať dlžoby znamená dávať sa,

rozdávať, ale zároveň to znamená prijímať, dostávať. Je to zvláštna Božia matematika. Pán Boh ju takto naplánoval aj pre nás, lebo odpustenie nie je požehnaním len pre toho, kto ublížil, ale aj pre toho, kto odpustil. Pre toho prvého je to čistý štít a obnova vzťahu, pre toho druhého je to pokoj v duši a duševné zdravie. Dokonca dostávame aj mnoho navyše: požehnanie a mnoho dobrých darov od nášho Pána pri všetkom, čo nás čaká. Začiatok školského roka je teda krásnou príležitosťou rozhodnúť sa pre odpustenie, s Božou pomocou. Pamätajúc na to, že aj nám bolo odpustené. Z lásky. V Kristovi. Amen.

Modlitba:

Nebeský Pane, ďakujem, že si zmazal moje hriechy, moje dlžoby krvou svojho Syna. Až vtedy, keď ja musím odpustiť, si uvedomujem, akú veľkú lásku máš voči mne. Prosím, nauč ma odpúšťať rôzne dlžoby, prikrývať láskou mnohé hriechy a nachádzať vo vzťahu k sebe i k ľuďom nie prekážky, ale cesty. Požehnaj každý môj začiatok i koniec a splň svoje zasľúbenie, že sa mi bude dariť pri každom mojom diele a podujatí. Daj mi síl k odpusteniu bližným aj samému sebe tak, aby si Ty bol vyvýšený a Tvoja milosť zjavná v mojom živote. O to Ťa prosím v mene Ježiša Krista. Amen.

Mgr. Martina Gdovinová, zborová farárka v CZ ECAV Vlachovo